

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

26. Admiranda viso Theophanis de pœnis ac damnatione illorum, qui se segregat à Catholica et Apost. Ecclesia ad quascunq[ue] hæreses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

Questio Con- qst. Satis enim constabat, illum qui ut puer
statinopoli de li tot annos, veluti noctem vnam nullo cor-
resurreccione rum detrimento quiescentes superarint, in
mortuorum per cerit, eosque una cum animabus excitarit
miraculum i- stud decisa. dem quoque potestatis sue abundantia, omni
homines cum suis, non alienis corpori
in momēto uno, veluti ex somno, tempore
excitaturum esse.

Hanc historiā septem dormientium prolix
exactissimē descriptam videre est apud
meonem. Metaphrasten, citatum à La.
Surio in. vitis sanctorum 27. July. & 1700
Gregorium Turonensem libr. 1. de glori
martyrum cap. 95. Ioannes Moschus En-
ratus cap. 26. Prati spiritualis, admirabilis
vixio Theophanis de paenitentia ac damnatione
illorum, qui se segregant à Catholica & la
postolica Ecclesia ad quacunq; heresa.

C A P. X X V I.

Senex quidam sedebat in Laura Calamoris
iuxta Iordanem fluum, Cyriacus non-
ne, magni apud Deum meriti. Ad hunc p-
fectus est frater peregrinus ex regione Don,
Theophanes nomine, ut interrogaret senem a
cogitationibus fornicationis. Quem senio
hortari coepit, atque urgere verbis de pudicitia
& castitate. Frater itaque magnifice adi-
catus ait seni: vere mi pater, ego nisi in regio-
ne mea Nestorianis communicarem, tecum
permansisem. Cum vero audisset senex Ne-
storij nomen, affictus de perditione fratris,
comi-

corripiebat eum, & orabat, vt recederet ab
hac pessima, & perniciosa hæresi, accederet-
que ad sanctam Catholicam & Apostolicam
Ecclesiam, dicens, non esse aliam salutis spem,
nisi rectè ientiamus, & credamus (vt reuera
est) sanctam Mariam Dei genitricem esse. Di-
xit autem frater ille seni: Profectò, domine pa-
ter, omnes hæreses sic dicunt: Nisi nobiscum
communices, saluus esse non poteris. Quid er-
gò faciam, infelix, nescio. Deprecare igitur
Dominum, vt reipsa me certum faciat, quæ-
nam sit vera fides. Senex autem cum gaudio
fratris verba suscepit, dixitq; illi: Sede in spe-
lunca mecum, & omnino spem in Deo habe-
to, quia reuelabit tibi ipsius benignitas, quæ sit
vera fides. Dimisso fratre in spelunca sua, e-
gressus est senior prope mare mortuum, orans
Deum pro fratre. Circa autem horam nonam
diei sequentis, aspergit frater quendam astan-
tem sibi aspectu terribilem, ac dicentem: veni
& vide veritatem. Assumensque eum, duxit in
locum tenebrosum, ac fœtidum, ignes euapo-
rantem. Atque in ipsis ignibus vidit Nestori-
um, Eurychen, Apollinarem, Dioscorum, Se-
uerum, Arrium, & alios quosdam. Dixitque
illi is, qui apparuerat. Locus iste paratus est
hæreticis, & blasphemantibus, & his qui illo-
rum dogmata sequuntur. Si ergo placet tibi lo-
cus, persiste in tuo dogmate. Si autem suppli-
cium istud experiri nō vis, accede ad sanctam
Ecclesiam Catholicam & Apostolicam, quam

*Nota de ha-
reticis.*

Q q 5 te

te senex docet. Dico enim tibi, quia si omnes
virtutes homo operetur, nec recte credat
hoc loco cruciabitur. Atque in hoc verbo
nisi frater in semet ipsum, & redeunti seni
rauit omnia, quae viderat, accessitque ad co-
munionem sancta Catholicae Ecclesie. Re-
sisit autem cum sene, impletisque quatuor
illo annis, dormiuit in pace.

*Simile exemplum de pœnis ac damnatione
reticorum nostri temporis.*

C A P. X X V I I.

Conuenit cum praecedenti historiali
ptum quoddam, quod mihi vir quadru-
xstate, doctrina & pietate venerabilis
communicauit, totamque rei seriem a perso-
nis fide dignis in ipso loco ubi contigit, ope-
nouit. Anno 1529. Delphis (q[ui] celebris est in
Ilandiæ ciuitas) in monasterio S. Anna, cuius
Etimonalis quedam vocata Anna Georgiana
ta filia cuiusdam viri nobilis alterius pro-
uincie, inuita penè in idem monasterium
trusa, quæ cum annum xatis ageret 24. ingredi-
uem incidit infirmitatem circa horam 7. 10
spertinam, ex qua exanimis facta est manu-
ca horam tertiam, iacuitque omnium vilium
um sensuum expers ad quartam horam pauci.
Tandemque sibi restituta, grauiter ingenua
oculosque in Priorissam coniiciens, ait: che-
rißima mater ubi nūc fui? Evidem vidi Se-
bas & Pharisæos ardentes in baratro gehennæ.
Mater vero placidis sermonibus eam reperi-